

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 37**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste!

Jag har en förminnelse af att jag drömt hela natten om dig och skrifvit brief till dig. Jag sitter och undrar om jag redan skrifvit det och det eller om jag bara drömt det.

du har det gått rätt bra med skrifningen i två dagar. Tänk om det ville fortfora, men en gång skall det ju gå. Jag tror nu nästan att jag skall vara i stånd att fortsetta, jag har ej följt skrifvit med sådan intensitet som i dessa dagar. Du vet, det är sådan skilnad. Men tycker ibland att den senaste dikten blir så beqväm verklig för en och så frågar man inte ett dugg efter om man skrifver bra eller med sammanhang eller iordentlig avsikt, utan bara vill att folk skall se det och tro och bli skrånade, eller ronda, eller muntas glada.

Jag kan nog tänka att det där om hand som aldrig hämt måtte vara något bejlsundrande värt i ännu en gång. Naturligtvis kan man ej göra det af egen svaga krafter, utan inuormänniskan för så anmärkingar reda till det åt en. Egentligen borde det vara titeln på en biografi öfver dig själf. Men jag tror dock bestämt att du kan göra något af det. Kan det ej vara den poetiska grundtonen i en skildring af norrmänniskan. Tänk en sådan som Hildebrand, hvad mycket som måtte ha hämt honore i den vägen. Naturligtvis skall allt som man berättar vara sådant att man kan säga på det. Man kan inte vara berättas fantasier. Men om en människa kan fantasier och handlar efter dem och styres af dem så äro de ju verkliga makter. Detta, som aldrig hämt, kunde ju Finns styres ett helt lif. Men det får vara bråkigt och pittoreskt.

Thurk har i dag en mycket gärlig Mallingskritik. Han har ej berättat innehållet, därför har han visst kommit af sig. Han går omkring bakom, den blir knappast nämnd, eller kan se, att han tycker illa om bakom, författarinnan, gensen, sällskap om man kan kan ej rätta sinna felet. Det är inga anmärkingar att göra, tycker det och ändå är han ej förtjust. Är det gammalt hat mot författarinnan eller är det allmän menaktig om det sådana som säger en att här begås något litet värt puffas. Guds böcker om så våra ämnen göras ej en annars. Det påminner mig om den gamla prun på Eksholm, som skulle använda en själ till helvetet för svart är. Det måtte vara förfärligt.

God gör dig nog något gäst, därför att du skrifer, att du längtar
efter mig - Det är så roligt höra, fast man icke kan göra något vid det
jag kan inte alls se den tid, då jag skall kunna ha något färdigt - Ja,
om detta anslag, som nu kommer, finge vara, men jag är så minstro-
gen, skulle jag förkastar det allihop i morgon igen - Du skall inte
bry dig om att tänka på influensan, så får du den inte, och får du den,
skall du taga något förfärligt i laxeriansväg så ger den sig af sin
kroppen - Nu är det bättre väder här, viktig höld och jag har
ändrat natur i Italien, så nu tycker jag om den. Jag har också
blifvit duktigt härlad lärnere, jag är mycket mindre frusen än
jag brukar. Jag tror ej att vi ha här mycket kallare vintrar än i Rom
annat än undantagsvis - Och som vi här ha för vana att dela och att
ha tjocka kappa, så var det ju ej att undra på att jag frös - Nu däre-
mot har jag gått igenom kuren, och har gått med tunnare kappa - allt hit-
tills, nu hänger jag med kragen. Vinterkappan får jag väl ta till, då jag för till Gato-
hong -

Mamma vänder min resklädning, du blefve väl glad att få se den
än en gång -

Gerda kommer ständigt med afvsnackningar - Hon har alltid haft
en duktig knöl i pannan vid hufvudet, som har beöfvad medicinska skak-
ka. Men denna har alltid varit ännu på henne, så har hon ibland haft värk
i den - ^{blef den värre och så} Nu gick hon och frågade en doktor, och han sade, att den borde genast
opereras, det var en pulsåderavskott, skinnet var så tunt öfver den, att om hon
~~hätte~~ en stöt skulle den gått av, och hon förblött - Vi vinkte om ingre-
ning, men idag skref hon och berättade om allihop, operationen är
sedan öfver, hon har varit bedöfvad och allt möjligt, men det har gått
fort och bra, så nu kunde hon skriva ett långt bref - Och hon
är mycket nöjd att vara af med den plågan - Det är dock cyst att
hon så varit i fara och vi ej haft en aning -

Det var nytt att din släkting dött. Jag vet, att ni alla varit så
varmt fästade vid honom -

Vi här fira några Feyuerspenters, Vi vara vänta - Tänk
så eget att vi råkat på en pentiansfest, men som du säger, det
är inte långt mellan - För resten är det inte heller vislars roligt
att fira de befvade. Det är än oannaligare -

Jag tycker så mycket om dig. Har du hört det för - Ännu går jag
ej med något anslag från Sicilia på hjärtat, men bröcken har jag
hvar dag - ^{Glöppas att inte nyelgarns användna vaustulas användas}
allt för snart -
Din Selma